

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XXI. Separavit tribum Levi, ut portaret Arcam foederis Domini, & staret coram eo in ministerio, ac benediceret, in nomine illius. Devter. c. 10. v. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

sed manu à tabulâ amotâ, id unicum adscripsisse : *Apelles faciebat : faciebat Parrhasius : faciebat Protogenes : Polycleus faciebat, &c.* imperfecto contenti, ut nimirum essent excusati, si forte quædam observaretur imperfectio, eò quòd necdum absolutum opus dicere possent.

Te, Virgo purissima! *Sæculorum negotium!* Pictor absolvit Divinus, numeris omnibus absolutissimus, absolutissimâ, nulloque, vel minimo etiam nævo laborantem. Nihil igitur in Te imperfecti, perfectum omne, & perfectissimum, quidquid in Te est. Uti cum veritate potes termino illo: *Fecit*, ac dicere: *Fecit mihi magna, qui potens est.* Luc. i. v. 49. *Fecit potentiam in brachio suo.* v. 51. & quid mirum? ut enim DEUS ipse est perfectissimus, ita agere, nisi perfectissimè, omninò non potest. Quid mirum, inquam, Te perfectam esse, imò perfectissimam, quando Divino tuo

artifici nihil deesse potuit, quo Te opus faceret pulcherrimum, mundissimum, scelerisque, ac nævi cujuscunque integerrimum? si enim artificii, perfecti quidpiam facturo, duobus opus est: Potentiâ, & Voluntate (quid enim boni fiat, si id, quod facere velit, non possit, aut cum possit, non velit:) Divina certè Majestas, Te opus suum confectura, adeò Potentiam suam Voluntati perfectissimo modo connexuit, ut vel inde, sine omnî maculâ, mundam, totamque pulchram Te effecerit.

§. 7. *Anagramma.*

Virgo ConCepta, DaMna piè 140.
aVertens.

Damna piè avertens, Virgo immaculata!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XXI.

§. I. *Scriptura.*

141. Virgo sine Labe, nomine FILIJ
benedicens.

Deuteron. c. 10. v. 8. *Separavit Tribum Levi, ut portaret Arcam fœderis Domini, & staret coram eo in ministerio, ac benediceret, in nomine illius.*

SI Tribus Leviticæ, ab ipsomet Domino DEO à reliquis Tribubus separatæ, ac seorsim positæ, causam inquiramus, non unam tantum, sed plures Sacra Historia his verbis in medium adducit: *Ut portaret Arcam fœderis Domini, & staret coram eo in ministerio, ac benediceret in nomine illius.* Et has ipsas ob causas subjungit sacer Tex-

tus: *non habuit Levi partem, neque possessionem cum Fratribus suis, quia ipse Dominus est possessio ejus.*

Porro, quid dicam de Virgine Beatissimâ, sine omnî labe concepta? nonnè & ista ab æterno separata, exque millibus à Domino est electa, ac præelecta, ut portaret in utero Arcam fœderis, unigenitum scilicet Filium ejus, & staret coram eo in ministerio, tanquam humilis ancilla Domini, ejusdemque in terris Mater, & nutrix, ac (in quo præsentis Conceptus cardo consistit) benediceret in nomine illius, omnibus devotè invocantibus eam. Quamobrem neque MARIA habuit partem, aut possessionem cum fratribus suis, id est, non participavit de originali culpâ, in reliquos

omnes Adæ filios univèrsim transfusâ, quia ipse Dominus ex eâ carnem sumpturus, est possessio ejus, à quo vicissim possessa dicere poterat: Dominus possedit me in initio viarum suarum, sicque verificatum fuit: Dilectus meus mihi, & ego illi. Quomodo autem Virginis sine labe proprium fuerit, & sit etiamnum, nomine Filij benedicere? ex eo facile licet colligere, quia tantæ fuisset pulchritudinis perhibetur, ut intuentibus non tantum Divinitatis speciem quandam objiceret, verum etiam, quisquis in MARIÆ vultum oculos figebat, unâ contra omnem illicitæ cupiditatis prurium præsens remedium hauriret, testante idipsum D. Ambrosio, apud Novarinum hæc habente: *MARIÆ tanta gratia fuit, ut non solum in se Virginitatis gratiam servaret, sed etiam ijs, quos inviseret, Virginitatis insigne conferret.* Huic doctrinæ adstipulatur D. Thomas à Villanova, hæc de illibatâ DEI genitrice referens: *Sacra, pura, & immaculata Virgo, cui etiam præ alijs hoc erat insigne Virginitatis, ut inspectores suos Virgines faceret: erat enim in eâ Virgines germinans Virginitas.* Quid autem hoc est aliud, quam MARIAM nomine Filij benedicere? Notandum præterea, DEUM ob dilectissimæ Genitricis suæ, sine labe conceptæ, singulare decus, ac speciem, toti humano generi factum esse propitium, & benedictionem amplam per manus MARIÆ elargitum. Quod si dicere in Divinis idem est, ac facere, juxta illud: *Ipse dixit, & facta sunt,* cum nimirum DEI dictio sit practica; hinc benedicere idem est, ac benefacere: benefacere autem nobis, erit bonos efficere, à perpetratis noxis avertere, à pravis consuetudinibus animum dimovere, verbo, Cœlesti Patriæ, à quâ non per originale tantum aliquando, verum etiam per complura actualia, sæpius excidimus, iteratò adscribere, quæ certè omnia MARIÆ debemus exordijs, ab omnî originali labe, & maculâ defæcatis, utpotè, quam in primo statim Conceptionis momento, à reliquis omnibus Adæ filijs separavit, ut inter alia, benediceret in nomine illius, quam etiam

(ut ait D. noster Anselmus) *verè dignam judicavit, per quam in hominem veniens, non modò reatum primorum parentum, sed & totius mundi peccata deleteret.* O quàm merito igitur S. Germanus de frequentissimâ hac Virginis benedictione scriptum reliquit: *Nullus est, qui sanus fiat, nisi per Te, Virgo Sanctissima! nemo est, qui liberetur à malis, nisi per Te, ô purissima! nemo est, cui donum concedatur, nisi per Te ô castissima! Ne ergò angaris animo, Anima peccatrix! nè fracto sis corde miser peccator! tua quidem te jactant flagitia: sed veniam ne diffidas, ad Virginem sine labe erigere, peccatoribus in refugium separatam, Virgineas ejusdem manus, nomine Filij tam misericorditer benedicentes fiducialiter exosculare, atque, ut extinctis per penitentiam peccati maculis, tibi quoque locò aternæ maledictionis, Virginis sine maculâ obtingat benedictio, quotidianâ illam prece fatiges, eam præsertim efficacissimam, & tot jam beneficijs probatam Precatiunculam nullâ die intermittens: Per Sanctam Virginitatem, ac Immaculatam Conceptionem tuam, ô purissima Virgo MARIÆ! emunda cor, & carnem meam. In Nomine Patris †, & Filij †, & Spiritus Sancti †, Amen.*

S. 2. *Authoritas.*

S. bona Vent Vra CoLens DeI- 142 paraM sine Labe.

1. *Congruerat, ut Virgo ita vinceret diabolum, ut neque ei succumberet ad modicum. Congruum etiam fuit, ut sic esset immaculata mente, sicut intemerata carne. In 3. Sent. dist. 3. p. 1. a. 1. q. 1.*
2. *Quoniam B. Virgo advocata est peccatorum, gloria, & corona justorum, Sponsa DEI, & totius Trinitatis ericlinium, & speciosissimum Filij reclinatorium: hinc est, quòd specialî gratiâ DEI, nullum in eâ peccatum habuit locum. Ibid.*
3. *Ceteri post casum erecti sunt, Virgo autem sustentata est, ne caderet. Apud Fernand. in Genes. Tom. 1. f. 615.*
4. *Domina nostra tota fuit purissima, omnî carens penitus maculâ, tam in corpore, quàm in animâ; unde illi soli convenit illud:*

Prov. 8.
v. 22.

Cant. 2.
v. 16.

Umbræ
Virg.
n. 229.

Psal. 32.
v. 9.

1. de ex-
cell. Virg.

S. Germa-
ni de Zouâ
Dnz.

lud: Tota pulchra es, & macula non est in Te. Sermon. 1. de B. Virg.

5. *Dico primo, quod Domina nostra fuit plena gratiâ, in suâ sanctificatione, gratiâ scilicet præservatiâ, contra sæditatem originalis culpæ, quam contraxisset in Conceptione naturæ, nisi speciali gratiâ fuisset præservata, præventaque. Sermon. 2. de assumpt.*
6. *Solus Filius Virginis fuit originali culpâ immunis, & ipsa Mater ejus Virgo. credendum est enim, quod novo sanctificationis genere, in ejus Conceptionis primordio, Spiritus Sanctus eam à peccato originali (quod non infuit, sed quod infuisset) redemit, atq; singulari gratiâ præservavit. Ibid.*
7. *Propter omnimodam culpæ carentiam, & imunitatem, propter omnimodam innocentiam, & puritatem, merito illi in principio salutationis dicitur Ave. In spec. c. 2.*
8. *O Maria! Dominus tecum fuit, tecum est, tecum erit: Tecum fuit in Conceptione, te obumbrans, adversus omnia peccati originalis ignea tela. In spec. c. 9.*

§. 3. Ratio.

143. Christi reConCILIatio, ob peCCatVM origInale est perfeCta.

Perfectissimus reconciliator, cui datum est redimere naturam humanam, quæ perierat ex peccato, debet eam reconciliare DEO, secundum perfectissimum reconciliationis modum, si non secundum omnia individua, saltem secundum unum, quia aliàs non esset perfectissimus reconciliator: Atqui Christus fuit perfectissimus reconciliator. Ergo debuit DEO reconciliare naturam humanam, secundum perfectissimum reconciliationis modum. Sed perfectissima reconciliatio, est Redemptio præservativa, & convenientius subiectum assignari non potest, quàm B. Virgo, utpote ejus Mater. Ergo, cum Christus fuerit perfectissimus redemptor, & ejus reconciliatio, ob peccatum originale, sit perfecta, B. V. debuit esse præservata, à peccato originali.

§. 4. Historia.

Defensor ILLibatae, factO Voto, à Morbo sanatVs. 144.

Concionator, in Civitate Mediolanensi, Sermonem ad populum habuerat, ac efficacibus, ut quidem ipse putabat, rationibus, contra immaculatam Deiparæ Conceptionem detoenerat: neq; hoc contentus, ut auditores suam sententiam faciliorî negotio amplecterentur, absolutâ Concione, affigi curavit subtus cathedram, tabulam, inscriptas à se Authoritates, contra eandem Conceptionis puritatem, linguâ Italicâ, continentem. Interfuit fortè actui huic vir quidam, præstantis doctrinæ, illibatae Deiparæ singulariter devotus: hic non in vanum pertimescens, tam audacî attentato, plurimos à devotione immaculatæ Conceptionis posse averti, multumque secum recogitans, qualiter ingenti huic malo obviamdum esset? animo tandem proposuit, curaturum se, ut describantur ad similem prorsus tabulam, nonnulli magnæ authoritatis Doctores, cum dictis suis, Conceptionem purissimam commendantibus, quam deinde tabulam ad propriæ domûs portâ ipsemet affigere vellet, cum adjunctione studiosè depicti illius miraculi, contra concionatorẽ similem, ab ulciscente Numine patrati, contra illum nimirum, qui habitâ tali concione, de pulpito descendens, paulò post ab adventante terribilî lupo suffocatus est, ut in Historiâ Conceptus V. retulimus. Veruntamen, cum per aliquod tempus, propositum suum, de affigendis hiscè Authoritatibus, & picturâ distulisset, periculosâ interim ægritudine correptus, nullis Medicorum consilijs, pristinam recuperare sanitatem poterat; hinc mentem subire cæpit pia hæc cogitatio, num fortè Beatissima Virgo, propter talem salutaris propositi dilationem indignata, hanc sibi infirmitatem immisisset? ea propter confestim voto se obstrinxit, velle se, si per Virginis illibatae intercessionem, à periculo liberaretur, confestim propositum executioni mandare. Vix

votum ex animo fecerat, cum 'ecce! si-
ne omnî ulteriorî remedio, integræ
fanitati est restitutus. *Bernardin, de
Buzli. Serm. 9. de Concept.*

§. 5. *Symbolum.*

145. Virgo Maria, è spinosâ radice
genita, nesciâ spinæ.

Purpureo è spinis Rosa surgit tincta cruore,
Nec tamen hic Spinam Flos rubicundus habet.
Nescit Spinolæ concepta Deipara stirpis
Spinam, mox Geniti tincta cruore sui.

Quasi flos Rosarum in diebus Vernis. Eccli. c. 30. v. 8

§. 6. *Antiquitas.*

146. Longè à Consecrandâ Eccle-
siâ, CorpVs DefVnctI.

INter alia complura Sancti Patris no-
stri Gregorij, re, & nomine, verè
Magni, præclarissimè gesta, tamque ad
cultûs Divini propagationem, quàm
ad morum correctionem laudabiliter
ordinata, illud silentio prætereundum

non est, quòd summo in id studio fuerit
constanter intentus, ut consecrata Di-
vino cultui Ecclesiæ, ac Templâ, maxi-
mâ ministrorum diligentia, à fordibus
quibuscunq̃ mundarentur, ac in qui-
bus purum offerri debebat immaculati
Agni Sacrificium, pura conservarentur.
Expertus fuit hunc laudabilem Grego-
rij Zelum, pro domo DEI, Castorius
quidam, Ariminensis Antistes, qui, cum
suâ in Diocesi, Sacellum quoddam ri-
tu Christiano inaugurare, ac consecra-
re vellet, id inaudiente Gregorio, pro-
tinùs fuit ab actu prohibitus, eò, quòd
ad aures Sancti Pontificis perlatum fu-
isset, jacere in eo loco hominis cujus-
dam, nuper demortui, putridum cada-
ver; Hinc dedecere omninò rescri-
bebat Gregorius, quòd in loco, Chri-
stianâ consecratione Sanctificando,
morticinum persistat, nuperrimè tu-
mulatum. *Gregor. lib. 6. Ep. 9.*

Nonnè ergo & nos prudenter exi-
stimabimus, dedecuisse vel maximè
infinitam Divini Filij Sanctitatem, ut
ejus ad nos venientis, carnemque hu-
manam ex Virgine Matre assumptis
locus primus, Mortalis peccati (quale
absque dubio Originale dicendum) te-
rerrimâ aliquandò contaminatione
forduerit? Dicendum ergo: **MARIAM**,
utpotè Sacrarium Verbi Divini, ab æter-
no præparatum, ac consecratum, pec-
cati mortem semper abhorruisse, nul-
lumque in se communis maculæ mor-
ticinum vel ad momentum admisisse.

§. 7. *Anagramma.*

Ela Deipara, regina **ILL**ibata, 147
speCle tVâ **M**ira!

O Munda, alma Regina, Tu specie tuâ mira!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum,

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XXII.

§. I. Scriptura.

148. AbsCondens FILIVM, soLa præserVata.

Josue c. 6. v. 16. & 17. *Sola Rahab meretrix vivat &c. : abscondit enim nuntios, quos direximus.*

TRaditâ Israëlitis à Domino mirabiliter Civitate Jerichuntinâ, hæc de Rahab, Sacra cõmemorant eloquia, quòd quando universæ Urbis illius domus devastatæ, & solo æquatæ fuère, unica hujus sceminæ habitatio, & domicilium, ex singulari privilegio, everfionem non sustinuerit: Dixerat enim expressè ad populum Josue: *Sit Civitas hæc Anathema, & omnia, quæ in eâ sunt Domino: sola Rahab meretrix vivat &c. abscondit enim nuntios, quos direximus.*

Quòd si Rahab, mulier cæteroquin infamis, corporisque prostituti, universâ reliquâ Civitate ferro flammâque devastatâ, ac unâ cum civibus pereunte, sola ab exitio præservari meruit, eam præcisè ob causam, quòd per horas pauculas, absconderit in hospitio suo, ac benignè exceperit duos nuntios, à Josue in Civitatem Jericho transmissos; Quidni etiam MARIA, *benedicta in mulieribus*, ante, in, & post partum Virgo, universo reliquo mortalium genere per Adami culpam pereunte, sola ab exitio præservari meruerit, ut pote, quam novimus abscondisse, non per pauculas tantum horas, sed per novem Menses, in amænissimo Virginalis uteri hospitio, Filium Divinum, duplicem felicitatis nuntium, DEUM scilicet, & Hominem, magni consilij Angelum, à Cœlesti Josue, Patre æterno, in terram nostram transmissum? Meruit certè talem præservatio-

nem, in primo suæ Conceptionis articulo illa, in quâ per tantum tempus recondi voluit immensus Orbis universi conditor, digna portare suo in utero illum, qui portat orbem, qui funiculo coccineo, in signum Marianæ immunitatis adhibito, id est, adhibitis funium suorum, ac flagellorum, imò totius Sacratissimæ futuræ Passionis prævisis meritis, per exemptionem à peccato originali, omne hostis infernalis in MARIAM præensum jus penitus expunxit, Acherontis vires elisit, indignum diabolicæ servitutis jugum statim ab initio, fortiter excussit. Nimirum optimus ille Filius, Legem olim laturus: *Honora Patrè tuum, & Matrem tuam* (ut acta insinuant Apostolica) *capit prius facere, quàm docere*, hancq; ob causam MARIAM, quæ illum modo supradicto abscondere debebat, tantâ jam præviæ immunitatis, ac exemptionis gratiâ honoravit, eoque decoravit honore, quo omnes reliqui filij simul sumpti Matres suos afficere æternum non poterunt.

Hic illud memoriæ occurrit, quod circa mysteriosam Sacrosanctæ Eucharistiæ institutionem Matthæus enarravit. Hanc ergo, *in finem nos diligens*, instituturus Redemptor, suamque ipse Divinitatem sub illis speciebus *absconfusus*, noluit consecrare in pane fermentatato, eò quòd (ut interpretes existimant) fermentum corruptionis esset Symbolum. Sed quid inde? utique peractâ jam Consecratione, non jam panis substantia, sed sola remanebunt accidentia? quid ergo sola hæc accidentia obstabunt? verum renuit pissimus Magister etiam sola panis corruptioni accidentia permanere. Hic cohibere me non possum, quin exclamem: O bone JESU! quid hoc? utique hæc te accidentia non tangent.

Ve-

Exod. c.
20. v. 12.
c. 1. v. 1.